

Əkinçinin nəğməsi

Zəmidə,
Şırımlar arasıyla addımlayaraq
Torbadan toxum səpirəm ətrafa.
Ovuc – ovuc,
gah sağa, gah sola,
həm də ətrafa
Toxumlar, yatın yumşaq pambıq kimi isti
torpağa, yatın...

Bax bir ovuc – balaca yetim uşaqlara,
Bu isə şikəstlərə, kimsəsiz qocalara,
Bu – qonşu diyarlarda acından ölənlərə,
Bu ovucsa – sərgərdan səyyahlara,
Bu isə tacirlərə, qonaqlara bir də...

Ovcumu açıram,
qarışqalar, siçanlar, quşcuğazlar
və bütün digər həşəratlar durur gözlərim
önündə
Açıram ovcumu – bizim hamımız üçün
sənin üçün, onun üçün,
mənim üçün,
ailəmiz və uşaqlarımız üçün,
Babadıyxan güc versin, arxa dursun mənə.

Qalanlarını mən özüm edəcəm,
Quraq torpaqları suvaracam,
Enli arxlar salacam,
Zəmini alağ otlarından qoruyacam.

Qoymaram avaralar məhsulu oğurlasın,
Cücərsin, böyüsün, bar versin,
Hər dən qoy min toxum olsun,
Torpaqların hamisi – Babadıyxan köməyim
olsun!

İssık gölə həsrət

Xəyallarda ağ qu olub,
Gölün üzəriylə süzmək
Göy üzünün maviliyində
Üzmək, balıq kimi üzmək.

Uzaqlara getsəm, darıxıb
Şərəf yerim bilib özlərəm səni
Altın gölüm, İssık gölüm
Gözəl gölüm, gözəl gözlüm,
dalğalarını özlərəm.

Əcdadların, babaların
Sözü qalıb göl üzündə
Uşaqlığın unudulmaz
İzi qalıb göl üzündə

Xəyalımda uçub varam
Uca dağlar üzərindən
Əsrləri adlayıb keçən
Gözəl üzlüm,
Qırğız gölüm çox yaşa sən!

Fırtınaya səsləniş

Poz artıq, hava, uğulda zirvələrdə,
Qovala hava, qovala buludlardan,
Sürülərlə böyürən buğaları –
Çaxdır şimşəkləri ayaqlarından
Göydən yerə qədar..
Silkələ havada, silkələ yerdə,
Yağdır, tök yağışını,
Torpaqdan otlar bitir,
Torpağın elə
daşların səthini
Çılğın rənglər bəzəsin,
Sonra olsunlar quru ot
Və doldursun samanlıqları!

Dəryazlar ot biçə-biçə korşalsa,
Əllərimizlə biçək,
Əyilək, duraq,
Qırılsın belimiz qoy,
Tər axsın alnımızdan.
Poz, hava, uğulda zirvələrdə,
Qorxuram gücündən,
Həm də şimşəyindən sənin.
İnəklərin məmələri südlə dolsun,
Qadınlar sevinclə sağsın,
Süd nov kimi axsın.
Qızlar ocağın ətrafında
Yesinlər qazandakı dadlılardan!
Poz, hava, uğulda zirvələrdə,
Səslənirəm sənə fırtına,
Əyilirəm önündən fırtına
Sarsıt, göy üzünü, sarsıt,
Bol məhsul alağ,
Sarsıt, yeri, sarsıt,
Meyvələr, köklər və bitkilər;
Sarsıt, göy üzünü, sarsıt!...

Dağ keçidində

Yatmayıb, keşik çəkirik ocağın ətrafında
Və keçidin tam altında gözləyərkən sabahı,
Buludlarla birlikdə ocağın ətrafında otururuq.
Dağların ruhu, yol verə bizə keçək!
Ulduzlar altında otururuq,
Atlar qulaqlarıyla oynar,
Qoyunlar soyuq daşlarda nəfəs dərər..
Dağların ruhu, yol verə bizə keçək!
Odu gətirdik,
Və rəqslər edirik ətrafında, rəqslər,
Sizə gəldik, dağların ruhu!
Yolumuza davam edək, açılısın yolumuz!
Sağ-salamat keçək, yol ver bizə!
Atlar səndəlləməsin,
Qoyunlar boğulmasın,
İnəklərin məmələri üşüməsin,
Ərisin qarlar, buzlar!
Yatmayıb, keşik çəkirik ocağın ətrafında
Və keçidin tam altında gözləyərkən sabahı,
Buludlarla birlikdə ocağın ətrafında oturaq,
Dağların ruhu, yol verə bizə keçək!

Ulduza

Göy üzündə yeni doğmuş,
Ulduzu gördüm!
Günləri sayırsan yenidən,
Ulduz-ulduz...
İşığından,
Yer üzünün hər yerindən,
Heyvanlarımız üçün alıram
Bütün ili ot və saman
Dulun göz yaşlarını qurut,
Yetimə xoşbəxtlik ver,
Yolçuya yolunu,
Tənbələ qorxu,
Tənhaya qardaş,
İtə bala,
Çalışqana bərəkət,
Xəsisə qışlıq ərzaq,
Boşboğaza möhnət və öd,
Baməzəyə bol əyləncə və boş vaxt ver!
Və hamız doyaq
Sənin tər-təmiz çöhrənə baxmağa.
Salam sənə ey günəş,
Göy üzündə yeni doğan, salam!
Böyü artıq, bədirlən!
Böyü ki, yenidən üzərimizdə səni görək...

Mehman HƏSƏNLİ

*Filologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
AMEA Nizami Gəncəvi adına
Ədəbiyyat İnstitutunun elmi katibi*